

νίζονται. Ὁ ταχὺς τούτων ὄλεθρος οὔτε διὰ τουφεκίων ὀπισθογεμῶν διενεργεῖται, οὔτε δι' ἄλλων ὄπλων νεωτάτης κατασκευῆς, ἀλλὰ μόνον διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος. Πρὸς τοὺς βαρβάρους γείτονάς των οἱ εὐρωπαϊοὶ ἀποικοὶ πωλοῦσι τὴν ῥακὴν ἀντὶ εὐτελοῦς τιμῆς, ἄλλοτε πάλιν ἀνταλλάσσονται αὐτὴν ἀντὶ ἀξέστων ἐγχωρίων ὕλων, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὴν διανεμοῦσι δωρεὰν τοῖς ἀπορωτέροις. Οἱ ἄγριοι, ἀμα γευσάμενοι τοῦ δηλητηρίου ποτοῦ, δὲν παύονται ῥοφῶντες αὐτὸ ἄχρις οὗ ἀποθάνωσι μεθύνοντες. Τότε δὲ οἱ λευκοὶ καταλαμβάνουσι τὰ ἀδέσποτα χωρία, συνιστῶσι ἀποικίας καὶ ἐκμεταλλεύονται τοὺς θησαυροὺς τῶν ἀγρῶν. Αἱ τροφαὶ καθόλου, τὰ ποτὰ, ἰδίως δὲ ἡ ῥακὴ, ἡ προσφυῶς πᾶν ὑπὸ τῶν οἰκιστῶν «ὕγρα δυναμίτις» προσσχορευθεῖσα, διαδραματίζει σπουδαῖον ρόλον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ, εἶνε δὲ ἀξία ἰδιαίτερας μελέτης τῶν ἱστοριογράφων.

Μάχιμοι πέρδικες.

Ἐπὶ τῆς νήσου Σύμης (μιάς τῶν νοτίων σποράδων, παρὰ τὴν Ῥόδον) τρέφονται πολυάριθμοι πέρδικες, διακρινόμεναι διὰ τὴν πρὸς τὸ ἐρίξειν καὶ μάχεσθαι κλίσιν αὐτῶν. Τὰ καλλικέλαδα ταῦτα πτηνὰ ἀμιλλῶνται πρὸς ἄλληλα περὶ ὑπεροχῆς. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἡ διαμάχη ἀρχεται διὰ τῶν συνήθων κακκαρισμῶν κατ' ἀνταπόκρισιν, καὶ ἐξακολουθεῖ μέχρις οὗ ἡ ἀντίπαλος, ἀποκαμουσα, ὑποχωρήσῃ. Ἄν δὲ ἡ ἔρις διαρκέσῃ ἐπὶ μακρὸν ἀνευ ἀποτελέσματος, οἱ κακκαρισμοὶ μεταβάλλονται εἰς ἀγρίους κρωγμοὺς καὶ ἀπειλητικωτάτας, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιδείξεις, αἵτινες, ἂν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἡ ἑτέρα τῶν διαμυχομένων δὲν παύσῃ κελαδοῦσα, ἀπολήγουσιν εἰς πεισματωδέστατας κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεις, καθ' ἃς πολλάκις διὰ τῶν ῥαμφῶν των καταπληγόνονται. Ἡ μαχημότης τῶν περδικῶν τούτων παρατηρεῖται οὐ μόνον εἰς τὰς ὄρεσι-τρόφους, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς ἔτι τὰς ἐν τοῖς κλωβίοις πρὸς ἐξημέρωσιν, ἐκ νεοσσῶν, διατηρουμένας τὸ περιεργότερον εἶνε, ὅτι ἡ ἠττηθεῖσα πέρδιξ ὑπὸ τοσαύτης καταλαμβάνεται ἀθυμίας, ὥστε ἐπὶ ὀλοκλήρους εβδομάδας παύει κελαδοῦσα καὶ σχεδὸν δὲν τρώγει. Κατὰ τοὺς Συμκίους περδικοθήρας, αἱ μάχιμοι τῆς Σύμης πέρδικες, ἀπὸς ἐξημερωθεῖσαι, καθίστανται διὰ τῶν θηρευτικῶν πλεονεκτιμάτων των χρησιμώτεροι ἢ αἱ τῶν ἄλλων μερῶν διὰ πολλαχοῦ εἰσι περιζήτητοι, καὶ ἀγοράζονται ὑπὸ ἀδράς τιμᾶς.

Ὁ Εὐστάθιος, ἐν τοῖς Γεωγραφικοῖς του, περιγράφων τὴν Σύμην, προσθέτει: «λέγεται δὲ πέρδικας μαχιμούς φέρειν.»¹

Τολύπαι (λαλέδες).

Αἱ τολύπαι (λαλέδες), τὸ ὄραϊον τοῦτο ἀν-

θος, τὸ ὁποῖον σήμερον εἶνε κοινότατον καὶ εὐρίσκεται ἐν παντὶ κήπῳ, εἰσήχθη κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Ὀλλανδίαν, κατὰ τὸν 12' αἰῶνα' ἐπωλεῖτο δὲ πρὸς χίλια μέχρι πέντε χιλιάδων φισρινίων ἕκαστος βολβός (κρομμύδιον). Ἐν τοῖς προικοσυμφῶναις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης; βλέπομεν ὅτι ἐδίδοντο τόσοι βολβοὶ τολύπων ἀντὶ προικός.

Πόθεν τὸ ὄνομα «Ἵψηλὴ Πύλη».

Ἡ Πύλη, ἢ ἄλλως καὶ Ἵψηλὴ Πύλη, ἀναλογεῖ παρὰ τοῖς Ὀθωμανοῖς πρὸς τὸ παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις Συμβούλιον τοῦ Στέμματος ἢ Ὑπουργεῖον, καὶ ἀποτελεῖ τὸ προσωπικὸν τῆς τοῦ Κράτους Κυβερνήσεως. Ὀνομάσθη δὲ οὕτω, διότι οἱ πρῶτοι Σουλτάνοι ἐδέχοντο τοὺς μεγιστάνας αὐτῶν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς σκηνῆς των, ὡς μὴ χωροῦντας ἐντὸς αὐτῆς, καθὼς καὶ κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὴν ἄλωσιν ἔτη, μὴ πω ὑπάρχοντος ἰδιαίτερου Ἀργεῖου διὰ τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς, ἐδέχετο οὗτος τοὺς ξένους Πρέσβεις ἐσωθεν τῶν προθύρων καὶ πλησίον τῆς Πύλης τῆς δευτέρας τοῦ Σεραγίου Ἀδλῆς.

Χωρία τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν «Πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1870» τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Μανσόλα ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχουσι 3,575 χωρία, ἧτοι: Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας 179, Εὐβοίας 241, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος 290, Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας 366, Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος 467, Ἀρκαδίας 308, Λακωνικῆς 336, Μεσσηνίας 430, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας 229, Κυκλάδων 196, Κερκύρας 447, Παξῶν 41, Λευκάδος 44, Κεφαλληνίας 213, Ἰθάκης 15, Ζακύνθου 62 καὶ Κυθέρων 41.

Εἰς ἈΝΑΜΝΗΣΗΝ.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Διατήρησις τῶν μηλωτῶν.

Ἵπάρχουσι πολλὰ μέσα προφυλάξεως καὶ διατηρήσεως τῶν μηλωτῶν (γουναιρικῶν) τὸ ἀπλούστερον ὅμως καὶ συντελεστικώτερον εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

Ἡ ὡτοκία τῶν σπῶν (σχώρον) διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 25 Μαΐου μέχρι τῆς 25 Σεπτεμβρίου ὥστε κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα πρέπει νὰ προφυλαχθῶσιν αἱ μηλωταί, τὰ σάλια καὶ ἐν γένει τὰ μάλινα ὑφάσματα. Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ περιτυλιχθῶσιν ἐπιμελῶς ἐντὸς λινοῦ ὑφάσματος ἐμβραχέντους εἰς στακτὴν (λεοσίβαρ), καὶ νὰ ῥαφῶσιν εἰς δέμα. Παρελθούσης τῆς ἐποχῆς τῆς ὡτοκίας, ἧτοι περὶ τὰ τέλη Σεπτεμβρίου, ἐξάγονται τοῦ δέματος καὶ τινάζονται, οὐδένα πλέον διατρέχοντα κίνδυνον.

1. Ἡ ἔρις Σύμης, ἐκ Μ. Σ. Γρηγοροπούλου. 1877.